

عنوان مقاله:

واکاوی نظام حقوقی تابعیت- شهروندی در حقوق ایران

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوق تطبیقی معاصر، دوره 13، شماره 29 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 35

نویسندگان:

نوربخش ریاحی - دانشجوی دکتری حقوق عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز

حسین علائی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز

خدیجه کریمی اصفهانی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد داریون

خلاصه مقاله:

جهانی شدن حقوق، کرامت انسانی، مبانی مردم سالاری، شکوفایی فناوری اطلاعات و استعدادها، انقلاب دانش و دیجیتال، امروزه مبحث شهروندی را به یکی از گفتمان های پرطرف دار در عرصه حقوق و سیاست جهانی تبدیل کرده است. دنیای امروزی شهروندی را ورای مرز، نژاد، زبان، دین، مذهب، سلطه، قدرت، قومیت، ملیت، تابعیت و حتی اقامت معنا و مطالبه می کند. اصطلاح شهروندی به مفهوم مدرن از حدود دو دهه پیش وارد ادبیات سیاسی و حقوقی کشورمان شده و کلیدواژه تعدادی از قوانین و مقررات گردیده است. لیکن این پرسش مطرح می باشد آیا فهم درستی از مفهوم شهروندی در متون رسمی و میان جامعه حقوقی کشورمان وجود دارد؟ پژوهش حاضر با روش توصیفی- تحلیلی این فرضیه را مطرح می سازد که در کشور ما درک عمیق و دقیقی از شهروندی و الگوی روشنی از این مفهوم وجود ندارد. لذا بازکاوی در مفهوم شهروندی و ارائه یک الگوی منتخب در حقوق ایران هدف اصلی این مقاله بوده و به این نتیجه دست می یابد که جمهوری اسلامی از یک طرف، ناگزیر از تجدیدنظر در مفهوم و الگوی نظام شهروندی است. از طرف دیگر، درگیر منطق دوگانه حکومت اسلامی و حکومت جمهوری است. بنابراین، قانون گذار اساسی بایستی در این خصوص چاره اندیشی کند.

کلمات کلیدی:

الگوی منتخب، دولت اسلامی، شهروند تبعه، شهروند غیرتبعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1767770>

